

pige, der før blev gift som 18-årig, og som ingen uddannelse fik. Dengang hr. Morten Østergaards parti sad i regering, var det således, at hun blev gift som 18-årig, hun fik børn, hun fik ikke en uddannelse, hun fik ikke lov at komme ud og blive en del af fællesskabet og det danske samfund, og hun fik ikke lov at have chancen for at blive moden til at kunne sige fra over for familien.

Det gør hun nu. Nu har hun muligheden for at nå at få en uddannelse, komme ud og blive en integreret del af det øvrige samfund, stifte venskaber med andre danskere, andre udlændinge og få støtte og hjælp til netop at kunne sige fra. Og det var det, jeg sagde. Der tror jeg 24-års-reglen har en virkning. Og jeg hører det i øvrigt også fra pigerne selv.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er efterhånden blevet noget forvirret omkring regeringens politik på det område, for begrundelserne for 24-års-reglen svinger meget. Nogle gange er begrundelsen, at den er der af hensyn til integrationen, andre gange er den der af hensyn til spørgsmålet om at begrænse tvangsægteskaber. Det svinger sådan frem og tilbage fra det ene øjeblik til det andet.

Topmålet var vel nået, da fru Irene Simonsen svarede på et tidligere spørgsmål, at årsagen til, at man for regeringspartierne og Dansk Folkepartis vedkommende i forslaget til vedtagelse ikke nævnte spørgsmålet om tvangsægteskaber, skulle være, at forespørgslen ikke handler om det. Men hvis man nu læser, hvad forespørgslen handler om, handler den om konsekvenserne af den samlede lovgivning vedrørende familiesammenføring. Jeg vil bare spørge fru Irene Simonsen: Er det ikke et meget væsentligt spørgsmål at stille, om konsekvenserne af lovgivningen er flere eller færre eller det samme antal tvangsægteskaber?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Altså Venstres politik på udlændingeområdet har en helt klar sammenhæng, og det har den haft hele vejen igennem. Jeg har gentagne gange fra denne talerstol sagt, at 24-års-reglen og tilknytningskravet tilsammen er de bedste værktøjer mod tvangsægteskaber og arrangerede ægteskaber.

Med hensyn til forespørgslen vil jeg gerne læse videre, for der står:

» ... hvilke planer regeringen har for at sikre, at denne lovgivning kommer i overensstemmelse med statsministerens erklæring i sin åbnings-tale om, at Danmark er et åbent samfund?«

Det er det, vi konstaterer i vores forslag til vedtagelse, nemlig at Danmark stadig er et åbent samfund, den samlede indvandring til Danmark er ikke mindre, end den var i 2001.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen det er jo godt, at fru Irene Simonsen interesserer sig for spørgsmålet om konsekvenserne af tvangsægteskaber.

Så er det bare, jeg spørger mig selv og måske også fru Irene Simonsen, hvorfor det så er så-dan, at fru Irene Simonsen ikke vil sørge for, at vi får undersøgt, hvad konsekvenserne af den samlede lovgivning på familiesammenføringsområdet er med hensyn til at begrænse antallet af tvangsægteskaber, altså om det er den rigtige form for lovgivning, og om det er tilstrækkeligt til at forhindre tvangsægteskaber, så vi har en mulighed for at se, om lovgivningen rent faktisk virker godt nok.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg er ked af det, men jeg kan desværre ikke gøre andet end at gentage noget, jeg har sagt tidligere, og det er, at vi godt ved, at der er en henvendelse fra Sverige om, at man der ud fra en undersøgelse har konkluderet, at der altså er nogle, der nu bor i Sydsverige, i Malmø og i Skåne, for hvem det har handlet om arrangerede ægteskaber og tvangsægteskaber.

Det er jeg da forfærdelig ked af at de gør, men jeg sidder ikke som folkevalgt lovgiver i Sverige. Jeg kan ikke lovgive for Sverige. Jeg fornemmer, at der er et stemningsskifte i Sverige, og at man nu skal til at kigge på de her problemer, og det håber jeg man vil, for først når man kigger på de her problemer, har man jo reel medmenneskelighed med i forbindelse med at hjælpe de unge kvinder og mænd, der er ramt af det problem med arrangerede ægteskaber eller tvangsægteskaber.

Kl. 17.40

Jeg synes, det er dybt ulykkeligt for de unge mennesker, der sidder i Sverige. Og jeg synes, det er endnu mere dybt ulykkeligt – men det kan jeg ikke blande mig i – at svenskerne ikke gør noget ved det.